

[Christmas Møller.]

Nu vil jeg gerne have Lov til at spørge den højtærede Statsminister, hvordan dette Programpunkt er overholdt. Jeg husker fra Samlingen i Fjor, at da der var Tale om en saa ganske lille Ting som at røre ved Boligloven, var der ikke Tale om, at Ministeriet ikke vilde røre ved sin særlige Politik; eller Regeringens Stilling til Valgloven. Vi derimod maa ikke hævde vor saakaldte Toldpolitik.

Den højtærede Statsminister siger: Disse Ting kan ikke sammenlignes, thi det ene, vor aktive Erhvervspolitik, er langt vigtigere end Valglovsprogrammalet. Meget vel. Men er det saa ikke Udtryk for, at selv i et saa lidt vigtigt Spørgsmaal som Valgloven kan Ministeriet eller Venstre ikke holde sin egen Politik tilbage? Der er der ikke Tale om i nogen som helst Henseende at vise Hensyn. Da ønsker man overhovedet ikke overfor det konservative Folkeparti at stille sig ene paa sin egen Programtales Grund. Nej, som Statsministeren sagde: man maa dog kunne gaa ud fra, at det konservative Folkeparti kan gaa med til en fornuftig Valglov.

Den højtærede Statsminister maa jo vide, at det Valglovsforslag, som den højtærede Indenrigsminister har skitseret, gaar det konservative Folkeparti ikke med til, simpelt hen af den Grund, at Grundlaget, det véd Ministeriet, vil vi ikke være med til. Det har man faaet at vide fra vor Formand, og det fik man at vide under Valglovsforhandlingerne i Rigsdagssamlingen 1923.

Den højtærede Statsminister lod altsaa, som om han kunde tro, at det konservative Folkeparti kunde gaa med til et Valglovsforslag paa det Grundlag, og saa sagde han:

„De Konservative maa jo vide, at Ministeriets Medvirkning ikke kan faas til Forslag paa Grundlag eller i Omegnen af det Forslag, som det ærede Medlem Hr. Drachmann har stillet.“

Ja, lad os nu se et Øjeblik paa det. Hvis vi tænker paa de Forhandlinger, der førtes i sidste Rigsdagssamling, og saa ser paa de tre Forslag, som den højtærede Handelsminister har forelagt i Samlingen i Aar, saa synes jeg, det ikke kan bestrides, at Ministrene kan være under en heldig Udvikling.

Hvis jeg tænker paa en berømt — jeg tror, det var Skive-Tale fra 1922 eller 1923, hvor den daværende Landbrugsminister talte om noget, som Ministeriet Neer-

gaard aldrig gik med til, og saa tænker paa, hvad der skete nogle faa Dage derefter, saa siger jeg — en saa god Historiker som den højtærede Finansminister vil være enig med mig deri —: Man skal lære af Historien, man skal tage Erfaring af Historien.

Og naar jeg ser paa det Svar, som den højtærede Statsminister gav vort Partis Formand, det ærede Medlem Hr. Pürschel, at man vilde underkaste Spørgsmaalet om en Dobbelttarif en Undersøgelse, saa kan der simpelt hen ikke været truffet en Afgørelse i Retning af, at det aldeles ikke skulde være muligt at gaa den Vej. Det er simpelt hen en Umulighed at forene disse to Standpunkter.

Hvis jeg endelig ser paa, hvad den højtærede Statsminister udtalte den 8. April 1927, saa lyder det saaledes:

„Og jeg har senere paa Forauning af den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti sagt her i Tinget, at selv om vort Standpunkt i al Almindelighed er kendt — og vi har ikke skiftet Standpunkt —, er Situationen ekstraordinær, og hvis man med gode Argumenter kan vise os, at det er forsvarligt i denne ekstraordinære Situation at bruge ekstraordinære midlertidige Midler, skal vort Partiprogram ikke hindre os deri.“

Og Statsministeren tilføjer:

„men vi forlanger ogsaa, at det virkelige kan bevises, og vi forlanger ogsaa, at andre Partier skal bøje sig for gode Argumenter.“

Ja, denne Udtalelse maa vel gælde den Dag i Dag. For hvis den ikke gælder, saa kan der jo ikke være nogen Grund for, at det Federspielske Udvalg ikke er ophævet. Jeg kan jo ikke tænke mig, at man af Hensyn til det ærede Medlem Hr. Himmelstrup længst muligt vil holde paa det, fordi den højtærede Handelsminister har stillet Forslag om et Udvalg, hvoraf det ærede Medlem Hr. Himmelstrup ikke kan blive Medlem; tilstrækkeligt Argument til at opretholde dette Udvalg findes der ikke, hvis den Udtalelse er forladt.

Og saa siger da den højtærede Statsminister, at vi ved at fremsætte dette Lovforslag ved Siden af Socialdemokratiets Lovforslag har villet tage Revanche over Socialdemokraterne, fordi vore Procenter forrige Aar var mindre end Socialdemokraternes. Ja, hvis det virkelig kan fornyes den højtærede Statsminister at bruge en saadan Argumentation, saa maa han gerne gøre det for min Skyld; men vender